

خطر مرگ جان صدها هزار زن و مرد زندانی را تهدید میکند

اخبار و گزارشات متعدد حاکی از آن است که ویروس کرونا به زندانهای سراسر کشور سرایت کرده است و مسئولین مربوطه بجای تامین امکانات لازم برای حفاظت از جان زندانیان، آنها را تحت فشار قرار میدهند و به ضرب و شتم و تنبیه و توبیخ آنها میپردازند.

در روزهای اخیر زندانیان زندانهای مختلف کشور به اعتراضات زیادی دست زده اند و بویژه زندانیان سیاسی بارها و بارها نسبت به شیوع ویروس کرونا بین محبوسین و خطری که جان زندانیان را تهدید میکند، هشدار داده اند. علاوه بر آن سازمانهای بین المللی نظیر عفو بین الملل و سازمانهای مدافع حقوق بشر از جمهوری اسلامی خواسته اند که با توجه به شیوع ویروس کرونا در زندانها، نسبت به حفظ سلامت زندانیان احساس مسئولیت بکنند و به تعهدات خود عمل کنند. اما جانان حاکم بر کشور نه به اعتراضات زندانیان و نه به هشدارهای نهاد های حقوق بشری و مدافعان حقوق زندانیان، کوچکترین ترتیب اثری نداده ند. اکنون در شرایطی که زندانهای کشور با جمعیت چندین برابر ظرفیت معمولی خود و بدون امکانات لازم با خطر ابتلا به ویروس کرونا و کشتار جمعی مواجه است. زندانیان به ناگزیر به اعتصاب غذا و شورش و فرار از خطر کشتار، متوسل شده اند.

پس از شورش زندانیان زندان سقز و فرار بیش از ۸۰ تن از آنها، به گزارش خبرگزاری هرانا، عصر دوشنبه اعتراض شماری از زندانیان زندان سپیدار اهواز در مواجهه با کادر زندان به خشونت کشیده شد و در نتیجه یورش نیروهای انتظامی تعدادی از زندانیان کشته شده اند و خانواده های نگران در مقابل زندان دست به تجمع زده اند

شامگاه دوشنبه همچنین شماری از زندانیان زندان مرکزی تبریز در واکنش به خبر تحریک آمیز صداوسیما مبنی بر این که به جز زندانیان پرخطر همه به مرخصی رفته اند، دست به شورش زده و شعار بی شرف، بی شرف سر دادند.

در روزهای گذشته درگیری های مشابهی در زندان های عادل آباد شیراز، سقز، الوند همدان، مهاباد، تبریز، پارسیلون خرم آباد و الیگودرز، بوقوع پیوسته است. این بحران در پی افزایش نگرانی زندانیان در رابطه با شیوع ویروس کرونا و شرایط بد و غیرقابل تحمل زندانها، شکل گرفته است.

رهبران رژیم بمنظور فریب افکار عمومی از یکطرف از به مرخصی فرستادن ده ها هزار زندانی صحبت میکنند، از سوی دیگر با استفاده از جو بحرانی جامعه، با ایجاد جو رعب و وحشت به دستگیریها و زندان و شکنجه ادامه میدهند. هم اکنون ده ها زندانی سیاسی و عقیدتی در سیاهچالهای رژیم دربند و زنجیرند، فعالان جنبشهای اجتماعی و نویسندگان، هنرمندان، دانشجویان، فعالین ملی و مدنی و سایر آزادیخواهان مکرر احضار و بازجویی میشوند و سرنوشت هزاران دستگیر شده خیزش آبانماه درهاله ای از ابهام باقیمانده است و با خطر قتل و کشتار مواجه اند.

بی شک افکار عمومی مترقی ایران نگران جان همه محبوسین دربند نظام ارتجاعی حاکم هستند. علاوه بر زندانیان سیاسی و عقیدتی و فعالان صنفی و سیاسی، صدها هزار زندانی عادی در زندانهای جمهوری اسلامی از اقشار و طبقات زحمتکشی هستند که بدلیل ناتوانی در پرداخت بدهی ها و یا جرائمی که

درتلاش برای امرارمعاش مرتکب شده اند درحالی درزندانشا بسرمیبرند که خانواده آنها فاقد امکانات ادامه زندگی هستند وچشم براه آزادی عزیزان خود میباشند.

نباید فراموش کرد که درجامعه سرمایه داری ،بویژه جامعه ای نظیرایران که درآن گروهی ازمافیای قدرت وثروت، بزور سرنیزه به ثروت اندوزی مشغولند ،تلاش اقشار محروم جامعه وبه حاشیه رانده شدگان ،بیکاران و ...برای تامین نیازهای اولیه وتلاش آنها برای امرار معاش ورفع گرسنگی، جرم محسوب میشود وتمام انسانهایی که توسط رانت خواران ونزول خواران به ورشکستگی وفلاکت کشیده شده اند وبدون چشم اندازی درزندانشا بسر میبرند. این انسانها اگر از حق کار،مسکن ،آزادی و بیمه همگانی و بهداشت لازم برخورداربودند ودرجامعه ای آزاد زندگی میکردند، هرگز پایشان به زندان نمیرسید.

اکنون با سرایت ویروس کرونا به داخل زندانشا، جان صد ها هزاراز این زندانیان درخطر است و باید بدون وقید وشرط آزاد گردند .همراهی باتلاش خانواده ها برای آزادی زندانیان سیاسی و آزادی همه زندانیانی که بواسطه ناتوانی درپرداخت دیون وقرارهای دادگاه ها و یاجرائم جزئی درزندانشا بسرمیبرند ونیز تامین امکانات لازم بهداشتی برای جلوگیری ازسرایت ویروس کرونا ومحافظت ازجان همه زندانیان وظیفه است که باید رژیم را مجبوره اجرای آن کرد.

سازمان اتحادفدائیان کمونیست ۱۳ فروردین ۱۳۹۹